

# Ngày Tàn

BS Xuân Sơn Võ

Tôi thấy mạng xã hội đang rất xôn xao chuyện bảng số xe hơn 30 tỉ, chuyện 200 triệu một cái rừng mình. Tôi không muốn bàn về những chuyện ấy, vì mình chưa có nhiều tiền đến mức đó, nên chắc chắn là không hiểu được suy nghĩ của những người xài tiền như vậy. Tôi nghĩ rằng, nếu ai đó xài tiền của họ, thì chúng ta chẳng có lý do gì để ủng hộ hay phản đối cả. Chúng ta cũng không có quyền đặt câu hỏi, rằng tại sao họ không dành tiền để mua trực thăng cứu hỏa, mà đi mua bảng số, tại sao không giúp cho người nghèo, mà mang tiền đi “rừng mình”... Tiền của họ, họ xài sao là quyền của họ. Nếu có, chúng ta chỉ nên đặt câu hỏi: tiền ở đâu ra mà họ xài như vậy. Nhưng ngay cả chuyện đó, chúng ta cũng không có quyền hỏi. Người có quyền, và có trách nhiệm hỏi những câu hỏi đó, là nhà nước, là chính quyền. Nhưng, những người nắm quyền của nhà nước này có xứng đáng được hỏi như vậy hay không? Tôi chắc chắn rằng nhiều người trong số đó không xứng đáng.

Vậy khi những “công bộc” không xứng đáng hỏi như vậy, thì không lẽ không ai hỏi gì, và họ cứ tự do làm ra tiền và xài tiền theo cách của họ? Trong khi đại đa số người dân phải chật vật mưu sinh, rất nhiều doanh nghiệp phải loay hoay xoay sở để có thể tồn tại một cách lay lắt, nhằm duy trì bản thân, và bao nhiêu gia đình nhân viên của họ, thì một đám thân hữu lại phè phỡn. Thân hữu có nhiều kiểu. Một trong các kiểu thân hữu là ông chủ của cái “chung cư mini” vừa cháy, làm chết 56 mạng người. **Tại sao những doanh nghiệp làm ăn đang hoàng thì không thể qua được các qui định về PCCC, mà ông chủ này qua được,** lại không phải chỉ 1 cái? Tại sao bạn vừa đổ một xe cát hay đá vô nhà là thanh tra xây dựng đã mò đến, mà mấy cái “chung cư mini” xây vượt 3-4 tầng lại không bị “sờ gáy”? Chúng ta có quyền đặt câu hỏi, nếu không có sự giúp sức của các cán bộ quản lý nhà nước, thì những ông chủ như ông chủ của “chung cư mini” bị cháy ở Khương Hạ có thể làm giàu được hay không? Khi họ bắt tay nhau để làm những cú áp phe như vậy, họ có biết là điều đó sẽ dẫn đến những vụ cháy như hôm rồi không? Họ quá ngu để không biết, hay đồng tiền đã làm họ mờ mắt để không nhìn thấy?

Đến đây sẽ có bạn nói, tại vì luật không qui định. Chúng ta có quyền đặt câu hỏi: **Tại sao luật lại không qui định,** để xảy ra vụ cháy chết người nhiều như vậy? Chúng ta có một Quốc hội, mỗi năm tiêu tốn rất nhiều tiền ngân sách (là tiền thuế của dân). Chúng ta có một hệ thống các cơ quan, đoàn thể, gọi là cánh tay đắc lực, cũng tiêu tốn không biết bao nhiêu tiền thuế của dân. Họ làm gì mà để không có luật? Họ dốt nát, hay vô trách nhiệm? Cho nên, thay vì hỏi những người trả mấy chục tỉ cho cái bảng số, trả 200 triệu cho cái “rừng mình”, thì chúng ta hãy hỏi, tại sao lại có thể tồn tại những cái “chung cư mini” thiếu an toàn như vậy? **Trách nhiệm của các cơ quan quản lý nhà nước ở đâu?** Đừng có nói suông, rằng “mỗi chúng ta đều có lỗi”, mà hãy hành động. Mà có hành động, thì hãy truy cứu trách nhiệm và chế tài, chứ đừng có kiểu dân sai thì bỏ tù, còn “chúng ta” sai thì rút kinh nghiệm. Hoặc đừng có lợi dụng những thảm họa như thế này, để ra những qui định phục vụ cho quyền lợi của một nhóm cán bộ liên quan, để hành dân.

Đồng thời, chúng ta cũng cần đặt câu hỏi, tại sao có những ông quan to, đến mức gần như là tột đỉnh, tuyên bố rằng đã **đặt hàng mua máy bay cứu hỏa, mà 10 năm nay chưa có?** Các ông ấy lừa dân, hay mộng du, hay ngáo đá? Chúng ta cũng có quyền đặt câu hỏi, rằng có phải những kẻ đó sử dụng tiền của dân để nuôi một **đám lính đi truy sát người đặt câu hỏi,** tại sao xây được cổng chào, tượng đài, mà không mua trực thăng cứu hộ. Nếu chúng ta không dám hỏi, hoặc hỏi mà bị truy sát như cái anh diễn viên gì đó, nên quay qua mạnh miệng với cái bảng số xe, hay cái vụ “rừng mình” thì đích xác, đó là ngày tàn đã đến.